

2:28-35 The demise of Yoav (continued)

1. Abarbanel to Melachim I 2:30

ואולי היה דעת בניהו וכוונתו כדי להביאו לפני שלמה להתנפל עליו ולבקש על עצמו באופן שיהמו מעיו לו ויכמרו רחמיו עליו ויגרשוהו כאשר גרש את אביתר, אחרי היות שניהם, ר"ל יואב ואביתר, שוים באותו חטא. והיה כל זה משלמות בניהו, כי לפי שידע שהיה עתיד להיות שר צבא בישראל במקום יואב, היה מבקש להצילו ולא הרגו מיד כמו שצוהו שלמה, פן יאמרו שהיה חפץ להרגו כדי לקחת כבודו ומעלתו, ולכן שלא יאמרו השומעים "הרצחת וגם ירשת שררתו" השתדל כל מה שאפשר להצילו. אמנם יואב לא האמין בדברי בניהו, וחשב ששלמה לא יחמול עליו ויהרגהו...

And perhaps Benayahu's thought and intent was to bring [Yoav] before Solomon to fall before him and to plead for himself, such that he would soften toward him and be merciful upon him and exile him, as he had exiled Evyatar, since both of them – Yoav and Evyatar – had been equal in that sin. And all of this was part of Benayahu's greatness; he knew that he was going to be the general of Israel in Yoav's place, and so he sought to save him and not to kill him right away, as Solomon had instructed, lest people say that he had wanted to kill [Yoav] to take his honour and stature. So lest those who heard say "Did you kill and also inherit his power," he tried every means of saving him. But Yoav did not trust Benayahu's words, and he thought that Solomon would not have mercy upon him, and would kill him...

2. Shemuel II 3:28-29

(כח) וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרָי כֵּן וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמַמְלַכְתִּי מֵעַם ד' עַד עוֹלָם מִדְּמֵי אַבְנֵר בֶּן נֵר: (כט) וְחָלוּ עַל רֹאשׁ יוֹאָב וְאֶל כָּל בֵּית אָבִיו וְאֶל יִפְרַת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצָּרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנִפְלֵ בַחֲרֵב וְנִחְסַר לֶחֶם:

And David heard afterward, and he said, "I and my reign are innocent regarding the blood of Avner son of Ner with Gd forever! May this befall the head of Yoav and his entire clan, and may there never disappear from Yoav's house a *zav*, a *metzora*, one who grips the cane, one who falls by the sword, and one who lacks food."

3. Talmud, Sanhedrin 48b

"וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני" - אמר ליה זיל אימא ליה "תרתני לא תעביד בהאי גברא, אי קטלית ליה קבול לטותיה דלטייה אבוך, ואי לא שבקיה דליקו בלטותיה דלטייה אבוך!"

"And Benayahu reported back to the king, saying: So said Yoav, and so he answered me." [Yoav] told him: Go tell him, "Do not do two things to him. If you kill him, accept upon yourself the curse with which your father cursed him. And if not, let him be to live with the curse with which your father cursed him!"

4. Talmud, Sanhedrin 49a

אתויה ליואב, דייניה. אמר ליה, "מאי טעמא קטלתיה לאבנר?" אמר ליה, "גואל הדם דעשאל הואי." "עשאל רודף הוה!" אמר ליה, "היה לו להצילו באחד מאבריו." אמר ליה, "לא יכיל ליה!" אמר ליה, "השתא בדופן חמישית כיון ליה... באחד מאבריו לא יכיל ליה?" אמר ליה, "ניזיל אבנר. מאי טעמא קטלתיה לעמשא?" אמר ליה, "עמשא מורד במלכות הוה..."

He brought Yoav and judged him. He said to him: Why did you kill Avner?

Yoav replied: I am the redeemer of Asahel's blood. He said: But Asahel was a pursuer!

Yoav replied: Avner should have saved with one of his limbs. He said: But he couldn't have!

Yoav replied: If Avner could precisely strike his fifth rib... he couldn't strike one of his limbs?

He said: Let's leave Avner. Why did you kill Amasa? He said: Amasa was a rebel against the throne...

5. Radak to Melachim I 2:31

שתמיתו, כי אין לטעון בזה שהרי הוא הרג שני השרים בערמה ובזדון וכתוב "מעם מזבחי תקחנו למות."

You shall kill him, for there is no room to argue against his; he killed two leaders with trickery and intent, and (Shemot 21) says, "From My altar you shall take him to die."

6. Abarbanel to Melachim I 2:31

לא הביא שלמה הנה ענין אבנר ועמשא להיותו התכלית העצמי במיתת יואב עתה, כי אם להגיד שהיה סבה מאת ד' לגלגל עליו גמולו... Solomon did not bring the matter of Avner and Amasa here as the independent reason for Yoav to die now, but to say that there was reason for Gd to cause [Yoav] to receive his just desserts...

15. Talmud, Sanhedrin 106b

מאי דכתיב "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי (תהילים נ:טז)" אמר לו הקב"ה לדואג הרשע: מה לך לספר חקי? כשאתה מגיע לפרשת מרצחים ופרשת מספרי לשון הרע מה אתה דורש בהם? "ותשא בריתי עלי פיך (שם)" אמר רבי אמי: אין תורתו של דואג אלא משפה ולחון.

What is the meaning of, "And to the wicked one Gd says: Why do you speak My laws?" Gd said to wicked Doeg: Why do you speak My laws? When you arrive at the section of murderers and the section of people who speak harmfully, what do you teach of them? "And you put My covenant in your mouth" – Rabbi Ami said: Doeg's Torah was only from the lips and outward.

16. Talmud, Sanhedrin 48b-49a

אמר רב יהודה אמר רב: כל קללות שקילל דוד את יואב נתקיימו בזרעו של דוד... "זב" מרחבעם... "מצורע" מעוזיהו... "מחזיק בפלך" מאסא... "נופל בחרב" מיאשיו... "וחסר לחם" מיכניה... היינו דאמרי אינשי: תהא לוטא ולא תהא לאטה.

Rav Yehudah cited Rav: All of the curses with which David cursed Yoav came true with David's progeny... *zav* was Rechavam... *metzora* was Uziahu... "one who grips the cane" was Asa... "one who falls by the sword" was Yoshiyahu... "one who lacks food" is Yechanyah... As people say, "Better to be the accursed than to be the one who curses."

2:36-46 Shimi is dismissed and executed

17. Shimi ben Gera Shemuel II 16:5-10, Shemuel II 19:17-24, Melachim I 1:8

18. Rashi to Melachim I 2:46

כלומר לא נענש על כל אלה:

Meaning, he was not punished for all of this.

19. Abarbanel to Melachim I 2:46

שעם היות סכנה עצומה למלכים בתחלת מלכותם אם ימיתו השרים והסגנים, הנה לא היה שלמה כן שכאשר הרג את אדוניו ואת יואב ואת שמעי אז היתה ממלכתו נכונה וקיימת, כי הודו כלם במעשיו וברכוהו.

Even though there is great danger for kings who kill leaders and deputies at the start of their reign, it was not thus for Solomon. When he killed Adoniyahu, Yoav and Shimi, his reign was established and enduring, for everyone acknowledged that his deeds were right, and blessed him.

20. Rabbi Amnon Bazak, פרק ב' (3) שלמה פוגע ביואב ושמעי

גם בפרקנו מוצג שמעי באופן שלילי: רדיפתו אחר עבדיו הבורחים מעידה על שתי תכונות רעות. ראשית, היא נובעת מרדיפת בצע גרידא (ואולי גם מרצון להפגין שליטה), וזהו צל נוסף על אישיותו, שבשל רדיפת בצע הסתכן בפרשנות המקלה לאזהרתו של שלמה. שנית, החזרת עבד נמלט מנוגדת לרעיון העומד מאחורי ציווי התורה "לא תסגיר עבד אל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנְצֵל אֶלָּיךָ מֵעַם אֲדֹנָיו" (דברים כ"ג, טז), המלמד כי יש לנהוג בטוב בעבד שנמלט – כנראה בשל יחס רע שקיבל מאת אדוניו.

Also in our chapter, Shimi is displayed in a negative way: His pursuit after his servants who have fled testifies to two bad traits. First, it stems from pursuit of low profit (and perhaps also from a desire to demonstrate authority), and this adds a shadow to his personality, that he would endanger himself by taking a lenient interpretation of Solomon's warning for the sake of pursuit of profit. Second, returning a servant who has fled opposes the principle behind the command of Devarim 23:16, "Do not hand over a servant to his master, if he escapes from his master to you." This teaches that one should act with benevolence toward a servant who has fled, presumably due to bad treatment he received from his master.